

Sygn. akt IV Kp 23/14

Prokuratura Rejonowa w Rudzie Śląskiej – 1 Ds. 902/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSO Wojciech Samsonowski

Protokolant – E. S.

przy udziale Prokuratora – Beaty Wojtasik

na skutek zażalenia wniesionego przez pokrzywdzonego

w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej z dnia 31 grudnia 2013 r. o odmowie wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 329 kpk i art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 465 § 1 i 2 kpk

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej z dnia 31 grudnia 2013 r. o odmowie wszczęcia śledztwa

UZASADNIENIE

W dniach 2.12.2013 r. do Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej, a w dniu 4 .12. 2013 r. do Prokuratury Rejonowej w Gliwicach wpłynęło zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa na szkodę zawiadamiającego – Z. M., polegającego na usiłowaniu jego zabójstwa, przez jego żonę K. M. (1) i bliżej nieokreślonych osób „sekty” (k. 1 i 3).

W dniu 18.12.2013 r. przesłuchano Z. M., który nie potrafił logicznie i rzeczowo uzasadnić swoich obaw o swoje życie oraz wskazać sensownie jakie działania miałyby poczynić K. M. (1) bądź inne osoby, w celu popełnienia przestępstwa na jego szkodę. Wręcz przeciwnie jego zeznania były chaotyczne, momentami niedorzeczne.

Podczas rozpytania K. M. (1), oświadczyła ona, iż mąż ma urojenia. Ponadto leczył się w T. w 1993 r. i rozpoznano u niego „zespół paranoionowo-urojeniowy”. Pomimo tego od tamtego czasu nie leczy się.

Postanowieniem z dnia 31.12.2013 r. prokurator Prokuratury Rejonowej w Rudzie Śląskiej odmówił wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie, na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 kpk, z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu zabronionego.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł zawiadamiający.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powyższe zażalenie nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, iż zawiadamiający w swoich pismach oraz podczas przesłuchania poza żądaniem ścigania K. M. (1), nie wskazał żadnych racjonalnych faktów, potwierdzających jego podejrzenia względem małżonki. Prokurator w sposób prawidłowy ocenił przesłuchanie K. M. (2) wyprowadzając trafne i logiczne wnioski końcowe.

Treści wywodzone przez zawiadamiającego jawią się jako nielogiczne, wręcz irracjonalne, co w konfrontacji z rozpytaniem K. M. (1), prowadzi do konkluzji wywiedzionej przez prokuratora o braku podstaw do wszycia śledztwa.

W tym stanie rzeczy należało zatem uznać, iż brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów zażalenia i Sąd utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.